

Scris de octavian.hoandra pe 09 septembrie 2022, 09:57

Curajul, ca un inger insangerat

”A venit toamna/ Ziua de maine n-o mai apuc/Pe cer trece un ingeras speriat/Picuri-picuri ii curge sange din nasuc/ (Ion Muresan)

De trei ori intr-o luna, citindu-l (si citandu-l) pe Livius Ciocarlie cartea lui mi s-a deschis la aceeasi pagina, iar ochii mi s-au fixat pe aceeasi fraza:”**Pericolul**(In timpul lui Ceausescu – n.n.) **ă fost mai mult decat ne-am inchipuit. Noi l-am fabricat in parte, ca sa fim scutiti de obligatia de a avea curaj si de a nu fi scosi din comoditatile noastre: functii, grade, aparitia de carti, calatorii in strainatate...**”

Sortes Virgilianae este o forma de divinatie prin bibliomantie in care se cauta predictii despre viitor prin interpretarea unor pasaje din operele poetului roman Virgiliu. Folosirea lui Virgiliu pentru divinatie poate data inca din secolul al II-lea d.Hr. si face parte dintr-o traditie mai larga care a asociat poetul cu magia.

Mai pe scurt, deschizi o carte si citesti, la intamplare o fraza. Iar in acea fraza, – se spune -, daca esti in stare, vei putea afla, descifra sensul in care lucrurile se vor intampla. Cu noi, cu Lumea, depinde de ideea, sau situatia asupra careia, la momentul lecturii, nu poti s-o intelegi pe deplin. Citind si recitind, unul din sensurile frazei domnului Ciocarlie, (pe care le-am adaugat in transpunerea a ceea ce simt eu acum), este acela ca vor urma, pentru cei care se ocupa cu scrisul, timpuri grele. Timpuri pe care unii dintre noi le-am trait din plin. Pericolul ca tot ce spune Livius Ciocarlie se va repeta.

Se face simtita (de la aparitia avalansei neomarxiste), din ce in ce mai acut, ca o putoare fetida plutind deasupra noastra, presiunea asupra alegerii abordarii unor subiecte ”sensibile” si asupra felului cum se scrie despre acestea.

Nimic nou.

[Nicolae Ceausescu](#), in ”Teze din iulie 1971” spunea clar: ***Arta trebuie sa serveasca unui singur scop: educatiei socialiste, comuniste. in acest sens suntem pentru cea mai larga libertate de creatie, pentru cea mai larga exprimare a imaginatiei, dar in spiritul conceptiei noastre despre lume si viata. Cred ca este clar!***”

intr-un text, dl Vladimir Tismaneanu, – bun cunoscator al erei comuniste, il remarca pe Dumitru Popescu, ***”fostul secretar al CC al PCR, presedinte al Consiliului Culturii si Educatiei Socialiste, rector al Academiei „stefan Gheorghiu”, romancier, jurnalist si poet al ceausismului triumfator, denunta „stilul pamfletar-trivial in care este creionat in continuare portretul fostului regim comunist”.***

Tot „Dumnezeu” se pronunta ritos in favoarea „obiectivitatii sociologice”. il indemn, si prin aceasta interventie a mea, sa citeasca lucrarile unor Robert Conquest, Martin Malia, Stephen Kotkin si Alain Besançon, dar mai ales volumul lui stefan Agopian. Da, scriitorii sub comunism o duceau mai bine decat oamenii de rand. insa cuvantul se ofilise in

absenta libertatii, iar intelectualului caruia i se pune calusul in gura, direct sau indirect, se sufoca”.

incet-incet, apar, in tot ceea ce putem citi, diversi dimitropopesti, pe care nu-i cenzureaza nimeni, nici pe retelele sociale, nici in ceea ce vorbesc la emisiuni, colocvii, intruniri. si acestia o duc bine, asa cum si scriitorii oficiali o duceau ”inainte”.

Dar nu despre ei imi fac eu griji. Mai ales ca sunt oameni descurcari si au urias aptitudini de a sari in orice barca. Daca ieri erau in stare sa-l sarute in fund pe sceleratul turnator Traian Basescu, – probabil cel mai nociv personaj al istoriei tarii noastre, laudatori sarguinciosi ai unui regim si ai unei caracatite care a distrus Romania pe toate planurile, a se pune astazi cu nonsalanta (si un pic de nerusinare!) in slujba neomarxismului rudimentar si mediocru practicat de politica noastra, pare o bagatela... Problema celorlalti o remarc, totusi, ca fiind destul de serioasa.

Unii scriitori, care erau mai concesivi, – spune undeva criticul Alex stefanescu -, au fost determinati sa colaboreze cu autoritatile comuniste si sa scrie literatura propagandistica, producandu-le drame interioare, probleme de constiinta greu de suportat. Iar pe alti scriitori, de obicei, pe cei fara talent, i-a format partidul de la inceput, ca pe niste propagandisti. Scriitorii valorosi au cautat diverse mijloace ca sa simuleze ca fac concesii. Unii au platit un fel de impozit partidului, au scris un fel de carte a partidului si alte carti cum voiau ei. Altii au incercat sa simuleze ca satisfac asteptarile partidului. Altii au tacut, n-au publicat nimic. Iata diverse forme de adaptare si de supravietuire literara.”

Mi-e teama ca azi, o buna parte din cei care scriu, nefiind posesori de talent, se vor da pe brazda, neputand sa-si exprime criticile intr-un mod care sa insele ochiul atent al cenzurii. De fapt, daca aruncam o privire asupra media de azi, aceasta este plina de oameni fara talent, cei de care are nevoie orice regim. Ei nu-si pun problema vreunei critici ideologice, ci iau incet-incet infatisarea unor procurori fara putere legala, mai mult decat imaginea clasicizata, aceea a cainelui de paza a democratiei. si astfel se re-creaza aceasta masinarie infernala pe care se va sprijini noua ideologie a neomarxismului si al politically correctness-ului.

Pentru cei care au talent, munca, dar si riscul se vor dubla. Vor trebui, asa cum faceau scriitorii adevarati in timpul comunismului, sa vorbeasca despre lucruri, actiuni, idei, DAR, fara sa le descrie in clar. Vor trebui sa ”adoarma” vigilenta noilor cerberi ai cenzurii, fara sa-si atraga ”pedeapsa” noii ordini mondiale.

N-am nici o indoiala ca la asta se va ajunge. De exemplu, daca cineva va dori sa scrie despre scrisoarea deschisa a muzicianului Roger Waters, care ii scrie Olenei Zelenska incercand sa-i explice faptul ca sotul ei, Volodimir Zelenski, si-a incalcat toate promisiunile din campania electorala, iar daca doreste incetarea razboiului este suficient sa-si respecte promisiunile facute, va trebui sa fie foarte atent.

”Daca prin „sprijin pentru Ucraina” intelegi ca Occidentul continua sa furnizeze arme armatelor guvernului de la Kiev, ma tem ca s-ar putea sa te inseli tragic. Aruncarea combustibilului, sub forma de armament, intr-o lupta cu foc, nu a functionat niciodata pentru a scurta un razboi in trecut si nu va functiona acum, mai ales pentru ca, in acest caz, cea mai mare parte a combustibilului este aruncata. (...) Mi-e teama ca noi, si prin noi ma refer la oameni ca tine si ca mine, care chiar doresc pace in Ucraina, care nu vor ca rezultatul sa fie ca trebuie sa lupti pana la ultima viata ucraineana si, eventual, daca va veni cel mai mare rau, pana la ultima viata umana. Daca, in schimb, dorim sa obtinem un rezultat diferit, este posibil sa trebuiasca sa cautam o cale diferita si acea cale poate fi in bunele intentii declarate anterior ale sotului tau. (...) Daca nu gresesc, va rog sa ma ajutati in demersurile mele sincere de a-i convinge pe liderii nostri sa opreasca macelul, macelul care serveste doar intereselor claselor conducatoare si ale nationalistilor extremisti atat

aici, in Occident, cat si in frumoasa voastra tara, la cheltuiala celorlalti dintre noi, oameni obisnuiti, atat aici, in Vest, cat si in Ucraina, si de fapt, oameni obisnuiti din intreaga lume, nu ar fi mai bine sa ceri punerea in aplicare a promisiunilor electorale ale sotului tau si sa pui capat acestui razboi mortal?”, scrie Roger Waters.

Dar, nu asa. in nici un caz, in felul acesta!!!. Textul va trebui sa arate cam asa, poate scapa...

Legendara trupa rock Pink Floyd a lansat melodia „Hey Hey Rise Up” in sprijinul poporului ucrainean. Este prima melodie noua scoasa de Pink Floyd din 1994, iar toate incasarile vor merge catre ajutor umanitar destinat ucrainenilor, se arata intr-un comunicat al trupei citat de CNN.

„Noi, ca atat de multi, am simtit furia si frustrarea din cauza acestui act ticalos de invadare a unei tari democratice independente si pasnice, al carei popor a fost ucis de una dintre marile puteri ale lumii”, a spus Gilmour.

„Vrem sa ne exprimam sprijinul pentru Ucraina si, in acest fel, sa aratam ca cea mai mare parte a lumii considera ca este total gresit ca o superputere sa invadeze tara democratica independenta, care a devenit Ucraina.

Doar aici, in corpul unui astfel de articol, s-ar putea strecura **sispicuri importante** din scrisoarea lui Gilmour catre dna Zelenska, indicand si locul unde poate fi ea (inca) citita.

Urmeaza sa vedem cu ochii nostri diverse forme de adaptare si de supravietuire a interventiei publice, a jurnalismului. Noroc ca mai ales datorita lasitatii si a lipsei crase de talent, cultura si cunoastere a Limbii Romane, din aceasta minunata profesie, n-a ramas mai nimic.

incede din nou negura „obiectivitatii sociologice”. Putini dintre cei care scriu acum l-au citit pe Robert Conquest, Martin Malia, Stephen Kotkin si Alain Besançon, cu atat mai putini pe dl.

[Tismaneanu](#). Cuvantul se va ofili in absenta libertatii, iar intelectualului caruia i se pune calusul in gura, direct sau indirect, se va sufoca si va semana cu ingerul din poemul lui Mury... ”A venit toamna/ Ziua de maine n-o mai apuc/Pe cer trece un ingeras speriat/Picuri-picuri ii curge sange din nasuc/”

P.S.

in 11 apr 2022, cand [Roger Watters](#) lansa melodia „Hey Hey Rise Up” in sprijinul poporului ucrainean, cateva zile toate televiziunile din Romania s-au intrecut pe ele in se, cu stiri lungi, presarate cu multe informatii despre uriasul artist englez si gestul sau impresionant.

Din 6 septembrie, cand a aparut stire ca acelasi mare artist i-a scris o scrisoare Olenei Zelenska, nici una din televiziunile romanesti, (cer anticipat scuze daca am gresit!), nu a considerat ca acesta e un subiect demn de interesul telespectatorilor acestora.

ADRESA: <http://crct.ro/nA8N>